

די.ו.ב.ה.

הנדרשת ביותר בישראל

תשבץ העולם הזה 1126

			7	6	5			4	3	2	1
12						11	10			9	
	16						15				14
			20		19			18			
			25		24	23			22		21
				29		28				27	26
					33	32		31			30
39	38					37	36			35	34
			43					42	41		40
		48		47				46		45	44
			52		51			50		49	
					54						53

מאוזן: 1. שמים;
5. גנרל צרפתי;
המטייר בארץ;
9. מנהל שרות;
השדור: 13. יעקב;
לעשיו: 15. סיעה;
16. בדחן;
דרך: 18. ברומית;
כוח: 20. נכרי;
21. נרייאיר;
22. אגס;
23. שבת;
25. טנא;
26. יי;
28. בוגר ה;
פולטה לרפואה;
30. לאחר השפל;
33. שיר;
34. ה;
אות האחרונה;
35. דורון;
36. אינו;
זול;
38. יהיר;
40. אחרי-הצה;
41. חוזה;
43. מילת שייכות;

44. שטר כסף; 46. קרפיון; 48. רעל;
49. שר, אשר תפקידו ממלא ברוזיל;
53. עיר בספרד; 54. בירת אוסטרליה.
מאונך: 2. סוף; 3. ההיפך מ-
רטוב; 4. תל-שממה; 5. משכן ה-
צפור; 6. שבועה; 7. מחצית ירון;
8. המולה; 10. נביא; 11. תוספת;
12. תואר כבוד; 14. משורר; 16.
עיר בקליפורניה; 18. לוי אשכול; 19.
אם ישמעאל; 22. הסבר; 24. מטבע
אמריקאית; 27. כאב, ללא סוף;
מכשול; 31. חברה ליצור תמרוקים;
נערך בה פסטיבל מוסיקלי; 34.
לה-מנש; 37. מאה וחמש; 39. פחד;
42. חיוני בארון ספרים; 45. מלך
הבשן; 47. מרים, בלטינית; 49. מנ-
עול בטחון; 50. מטה, ללא ראש; 55.
שש; 54. בייס לתינוקות.

מונסי וכפיל*

במקום משחק בתיאטרון

סרטים

ניון זועם

קוד הזעם (תל-אביב, תל-אביב: ארצות הברית) הוא קולו של הסופר האמריקאי ויליאם פולקנר, שניסה ביצירה זו להתחרות בדור שלם של סופרים וועמים, אשר הצליחו להשליט בעולם הספרות והדומה של ימינו שורה של דמויות וטיפוסים חולניים ומעוררים. פולקנר הצליח להציב את השיא, בסרט, שהוא תמצית מרוכזת של היצירה הספרותית, הוא מעביר לעיני הצופה את הגלריה הגדולה ביותר של טיפוסים חולניים, שהוצגה באיזה שהוא סרט בבת אחת. הסיפור הוא סיפורה של משפחת קומפסון, שהיתה בעבר משפחה דרומית מיוחסת ועשירה. מהיחוס והעושר של העבר נשארה רק וילה סדוקה ומתפוררת ושורה של צאצאים שכל אחד מהם מסמל סוג מסוים של התנהגות. האחד הוא שיכור חולני וגנב. השני הוא מסורף ואילם בעת ובעונה אחת. אחרים של השניים (מרגרט לייטון הבריטית) היא נימפומנית ופרוצה, שברחה מהבית זמן קצר אחרי שילדה את בתה הבלתי חוקית. הבת הבלתי חוקית (ג'ואן וודורת) אינה שונה משאר בני המשפחה, טיפוס אקסצנטרי מעושה, רעבה לאהבה ומרדנית מטבעה. הגורמאלי שכולם הוא גיסון (ויל בריגר), רוזן משפחתי קטן וזועם שאמו הזקנה חולה בשגעון גדולות.

פרי בשל באחווה. במרוצת הסרט מתברר כי בריגר, בעל המצח הבלוט, האי-שונים המופנים תמיד כלפי מעלה, וקרקפת המכוסה הפעם בשער אדמוני, אינו רוזן לשמו. הוא משליט את עצמו על וודורת, לא מתוך יצרם סאדיסטיים, אלא בשאיפה לקיים לפחות נצר אחד של המשפחה שיהיה כראוי בריותו וראוי לשמו. אולם במאמציו לבלום את התפתחות טבעה הרע של הנערה, הוא שוכח להעריך את הטוב שבה ממיד אותה כלפיו.

כאשר באחד הימים חוזרת אמה של הנערה, ובמקום למצוא בה סעד וגיבוי היא מגלה שהאם אינה אלא שבר כלי אכול ומנוח, גופלת וחדרת אל זרועותיו של עובד לונה-פארק אליה, עומדת לברוח עמו ועם חסכוניות בריגור. ברצו האחרון היא מגלה את הצדדים השליליים שבאהובה חסר המצפון ואת הצדדים החיוביים שבפטרונה, נשארת באחווה הישנה כפרי בשל, שלא נרקב כשאר פירות העץ הקומפסוני.

בביומו של מרסין (השחלב השחור) ריט, משחקם של כוכבים וחדרת ובריגר הוא מר-הי. הסרט כולו, למרות שפע הטיפוסים חסרי-החיים המשקל שבו, והמוסיקה הצורנית מאוד, עשוי בשחמט-משקל שאינו נותן לצרפה הרגשה כאילו נקלע אל חוך בית משוגעים, כפי שאפשר היה לצפות מהסרטי.

מונסי כה, מונסי שם

הייתי כפיון של מונסי (חן, תל-אביב; בריטניה) הוא סיפורו של סגן קליפ-

תדרין

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ. אשר העולם הזה ממליץ לראותם:

השחלב השחור (אופיר, תל-אביב) — משחק מצוין של אנתוני קחין וסופיה לורן, בעלילת קיש על אהבתו המטורפת של אלמן אלמנות גאנגסטר.

שוחצנות נפרדים (אוריון, תל-אביב) — שני זוגות הרוסים מנסים לבנות את חייהם מחדש, בשני מערכונים משולבים של טראנס רטינגן, דבורה קר, דויד ניבן.

החוק (הוד, תל-אביב) — משחק השולטים והנשלטים, בביומו הנפלא של זיל דאסין. בינה לולובריגידה, פייר בראסר.

פלאי היקום (מגדור, תל-אביב) — מלחמת הקיום העצמי באלפים היאפניים, בסידרת צילומים מרהיבים אוטנטיים.

שתי פנים לראי (תל-אור, ירושלים) — מישל מורגאן מנסה להחליף את פרצופה ומחליפה את גורלה, בסרטו של אנדריי קיאט.

זה הדרך שלי (אמפיאטרונו, חיפה) — זיאק טאטי מביים את עצמה, בפא-רודיה על המודרניזציה.

* הכפיל — חימין.

